

Beste Harm, Nadia, familie, genodigden en koorleden.

Inleiding:

Als erevoorzitter van het Lemster Mannenkoor valt mij de eer te beurt om jou toe te spreken bij je afscheid van het Lemster Mannenkoor. Wat zeg je nou eigenlijk bij een afscheid. Ben je verdrietig of blij. Maar bij dit afscheid vind ik het moeilijk om de juiste woorden te vinden, immers het Lemster Mannenkoor is synoniem aan Harm van der Meer. Zeg je Lemster Mannenkoor dan zeg je ook Harm van der Meer en andersom. Als deze twee-eenheid afscheid van elkaar gaat nemen dan geeft dat bij mij een bedrukt gevoel. Maar als het klimmen der jaren, bij jou reden geeft een stapje terug te doen, dan is daar ook alle begrip voor. Als je dan achterom gaat kijken, dan is er ook reden tot grote wederzijdse dankbaarheid over de 40 prachtige jaren die wij samen beleefd hebben. En over die prachtige veertig jaren zal ik een paar zaken aanroeren.

Beste Harm, ik noem een aantal karaktereigenschappen van jou, die als een rode draad door mijn toespraak zullen lopen:

IJverig, inspirerend, gedreven, onvermoeibaar, humoristisch, authentiek, sociaal.

Afkomst:

Harm, je bent geboren en getogen in Bantega en sprak in al die 40 jaar dat jij voor het koor stond steeds weer over je afkomst, je ouders en broers en zuster en wat dit gezin voor jou heeft betekend.

3

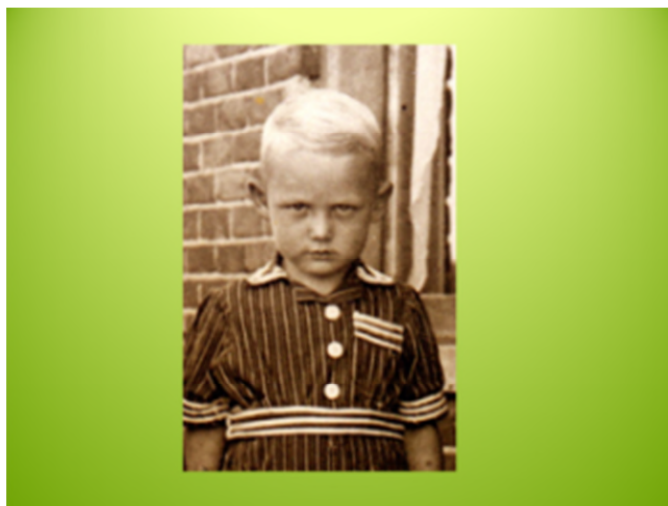

En wat **eerde** jij daarin je vader en moeder uitbundig. Mooie verhalen kon je dan vertellen over hoe de postbode, de melkboer enz. in barre tijden binnen werden gehaald met koffie en soms gingen ze uitrusten op de divan. Dat je vader bijna zijn hele leven ouderling is geweest.

Dat je een Christelijke opvoeding mee kreeg, blijkt wel uit de volgende anekdotes:

Anekdotes:

4

Harm en zijn broertje Hindrik gingen samen naar de Christelijke lagere school van Bantega. Tussen de middag mochten ze graag op het plein spelen. Maar ze moesten tussen de middag wel thuis komen eten. Omdat ze zoals wij dat noemen, achteraf woonden, werd metéén snel gegeten en gingen Hindrik en Harm vlug weer naar school. Plotseling zei Hindrik: “Harm we hebben nog niet gedankt voor het eten”. Hierop gingen de beide mannetjes devoot in het gras zitten en deden alsnog hun dankgebed.

5

Het gebeurde op een zondag, dat de 12 jarige puber Harm mee naar de kerk ging. De organist liet het afweten. Zonder organist kon er niet gezongen worden. De dominee vroeg of één van de aanwezigen het orgel kon bespelen. Het bleef even stil. Harm zijn moeder kwam in de benen en zei tegen Harm: “Probeer jij het maar Harm”. En zoals het een goede moeder betaamd, werd Harm ingedekt met de woorden: “Wie denkt dat hij het beter kan dan ús Harm, moet nu opstaan”. Er stond niemand op en Harm ging het orgel bespelen.

6

Later bespeelde Harm vaker het kerkorgel. Ook na een zaterdagavond flink stappen. Na de preek kondigde de dominee een lied aan dat moest worden gezongen. Het orgel zweeg. Nadat de dominee nogmaals het lied aankondigde, bleef het orgel zwijgen.

Harm zijn vader kwam in de benen en verliet de ouderlingenbank en ging het trapje op naar het orgel. Daar trof hij Harm slapende achter het orgel aan.

Hierop riep Harm zijn vader: "Harm mast spielje!" Geschrokken zette Harm vervolgens in.

Muzikale loopbaan:

7

Dat je muzikaal was, bleek al op heel jonge leeftijd. Al op jeugdige leeftijd werd je geroerd door het geluid van de bromtol, je eerste muziekinstrument. Later ben je gaan spelen bij het korps "Harmonie" van Bantega.

8

Tuba werd je favoriete instrument. Je bespeelde dit instrument zo vaak en heftig dat je moeder je toevoegde "Als je nu niet ophoudt, bel ik de dokter."

9

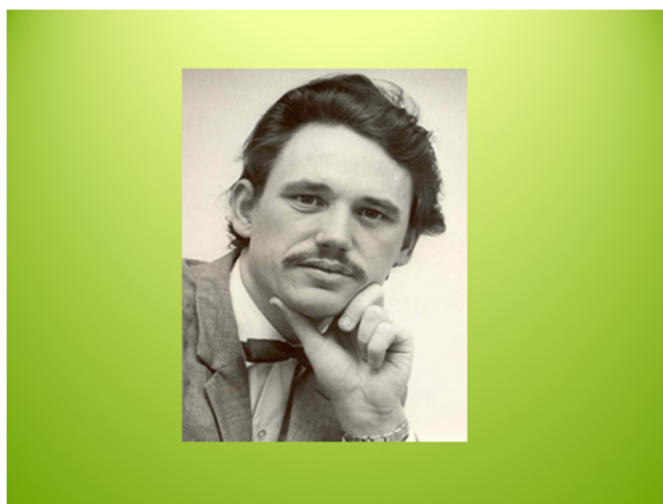
De eerste orgellessen kreeg je van Theunis Holtrop en later van Lammert Braad. Via de bekende dirigent Piebe Bakker kwam je terecht op het conservatorium in Zwolle en behaalde daar de benodigde diploma's. Je wilde de muziek in maar de omgeving zag dit niet als werk en hoe zou je daar nu je brood mee kunnen verdienen? Je zei daar zelf het volgende over:

(Fragment uit DVD It Lemster Mannenkoor sjongt thús).

Einde film

10

Na het afronden van het Conservatorium ging je met veel plezier muziekles geven aan verschillende scholen. Dat je daar verliefd werd op één van de leerlingen, is tegenwoordig ongepast, maar je hebt vol gehouden en Nadia als bruid in de wacht gesleept. De hoofdprijs zullen we maar zeggen.

Wèl schreef je in die tijd hartstochtelijke liefdesbrieven. Dit deed je onder de preek als je organist was. De brief liet je ook al eens liggen en werd gevonden door de plaatselijke dominee die af en toe ook het orgel bespeelde. Hoe de reactie van de dominee was, vertelt de historie niet.

11

Ook werd je dirigent van verschillende korpsen van onder andere O.K.K Kimswerd, Excelsior Ouwsterhaule en veel meer verenigingen. Mooie verhalen over je begintijd als dirigent kon je vertellen. Als jonge dirigent stond je voor een korps in midden Friesland waar een mooie jonge dame lid van was.

Na afloop van de repetitieavond kwamen jullie in gesprek waarna jullie samen in de Lelijke Eend stapten voor "bijles". Harm reed met de eend een klein stukje het weiland in en begon aan de bijles. Na verloop van tijd wilden jullie weer vertrekken. Harm opende het portier van de Lelijke Eend om nog wat lesmateriaal bij elkaar te zoeken. Een deel van de muziekstukken werd gegrepen door de wind. Harm probeerde de muziekstukken te achterhalen, maar zag de sloot over het hoofd. U raadt het al: Harm tot aan zijn middel in de sloot en kwam onder het eendenkroos weer aan wal. Hij kwam als een verzopen kat thuis. Ik weet nog steeds niet hoe Harm dit aan zijn moeder heeft uitgelegd.

Eerste periode bij LMK:

12

In 1966 werd je benaderd door het LMK om dirigent te worden. Je ging deze uitdaging aan en in december 1966 werd je dirigent van het koor. Er brak een fijne tijd aan voor het koor waarin je de koorleden, waarvan het merendeel geen noot kon lezen (in de archiefstukken las ik zelfs, "*ook al waren de muzieknoten zo groot als een koe*").

13

Tòch wist je met het LMK al menig concert buiten Friesland te geven zoals onder andere in de Sint Bavobasiliek in Haarlem en een concert in Deventer.

14

In 1971 werd de eerste LP "Het Lemster Mannenkoor Zingt" geproduceerd. Zoals gezegd een hele mooie periode in het bestaan van het LMK

15

Je bleef tot juni 1975 en ging daarna andere avonturen aan. In de achterliggende periode groeide er een goede sfeer tussen jou en LMK. De muzikale begeestering, gepaard gaande met de nodige wederzijdse humor, maakte het koor met zijn dirigent tot een hechte club. *Inspanning en ontspanning* was je devies.

Harm vertrokken:

Na jouw vertrek zakte het koor in en haakten steeds meer koorleden af. Dit was een moeilijke periode voor bestuur en leden. Was het koor te veel verwend door jou?

16

Het is voor een groot deel te danken aan mijn illustere voorganger Jeen Lemstra, die ervoor gezorgd heeft dat het koor in stand is gebleven.

Tweede periode Harm van der Meer:

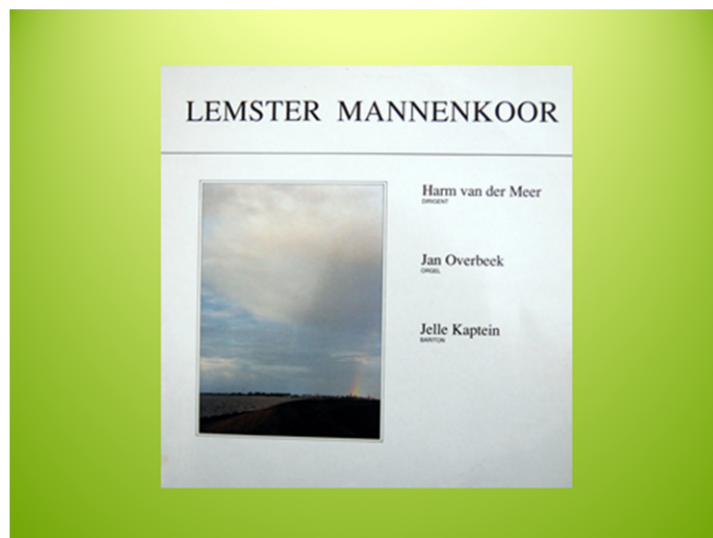
17

Na deze moeilijke periode werd je in 1985 opnieuw benaderd door het bestuur van het koor met de vraag of je terug wilde keren als dirigent. Je gaf aan dat je dat wel wilde, onder voorwaarde dat er dan een mannenkoor van minimaal 80 leden moest staan. Hier ging het bestuur en de leden mee aan de slag met het vooruitzicht dat Harm terug zou komen en ja hoor, het lukte, naar ik meen ruim 80 leden.

Onder jouw bezielende leiding werd het koor steeds groter en ging de kwaliteit met sprongen vooruit.

18

De tweede LP werd in 1989 opgenomen onder de titel "Lemster Mannenkoor". Het koor begon steeds meer optredens te verzorgen en gaandeweg ging het koor groeien, dankzij jouw uitstraling, passie en gedrevenheid.

Fryske kultuur:

19

In 1998 besloot het toenmalige bestuur onder leiding van Lolke van der Weide om tijdens feestelijke optredens een Frysk kostuum te dragen. Dit kostuum droeg men rond 1865 in Fyslân.

20

Een prachtig gezicht waarvoor het koor veel waardering kreeg. Ook jij moest er aan geloven. Tijdens optredens werd het kostuum voor jou een belemmering.

Afzakkende kousen en een afzakkende broek vond je maar lastig. Uiteindelijk kreeg je ontheffing voor het dragen van het Fryske kostuum. Ondanks afzakkende kousen en broeken bleef je de Fryske cultuur promoten.

Geluids- en beeldragers:

In de tweede periode van jouw dirigentschap werden door het Lemster Mannenchor een vijftal CD's uitgebracht onder de namen:

21

“K heb u lief”,

22

“It Heitelân”

23

“Romte”

24

“Jou ús in dream”,

25

“ Op Stoom”

en de single

26

“ Fryslân ik hear by dy “

Met passie en gedrevenheid wist jij het koor op een zeer goed niveau te brengen en de resultaten waren overweldigend. Het viel niet altijd mee om de liederen op de CD te krijgen. Een kuchje, een vals nootje of plotselinge kerkklok enz. En het moest wèèr over. Uren heb je doorgebracht bij de producent Kaptein uit Urk om er een goed product van te maken. In totaal 143 opnamen onder jouw leiding. Dank voor deze bijzondere bijdrage aan het Lemster Mannenkoor waar je met trots op terug kunt zien.

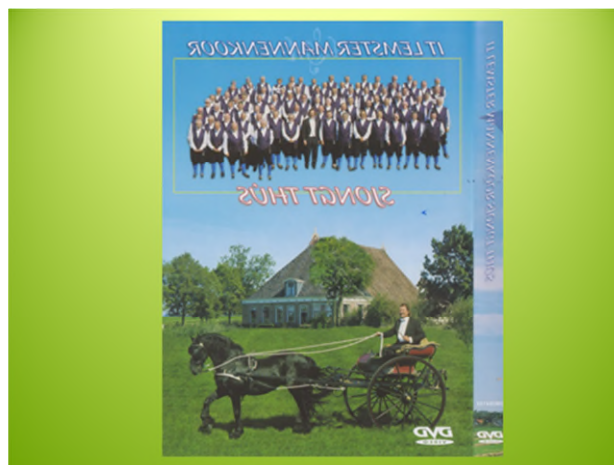
27

En dan als klap op de vuurpijl kwam je goede vriend Jan Cossen op het idee om Fryslân te gaan promoten.

Cossen stelde jou en het koor in de gelegenheid een prachtige DVD te maken onder de titel

28

“It Lemster Mannenkoor sjongt thús”.

Een prachtige DVD die de hele wereld is overgegaan. Maar de opnamedagen waren een waar feest. Wat hebben we genoten op deze muzikale rondreis door Fryslân. Met veel genoegden denken we aan deze periode terug. Later stelde Cossen ons nog in de gelegenheid een Kerst DVD op te nemen in de Martinikerk van Bolsward onder de naam

“Want een Bern is foar ús berne”.

Twee prachtige DVD's waar we heel trots en dankbaar voor zijn. Ook jouw bijdrage en inspanning voor dit product was geweldig. Als je achterom kijkt, heb je een prachtige erfenis nagelaten. Tijdens het 40 jarig jubileumconcert van het LMK werd je voor al je inspanningen voor de muziekwereld in Friesland beloond met een Koninklijke onderscheiding, te weten, je werd Ridder in de Orde van Oranje Nassau . Een grote erkenning waar je trots op mag zijn.

Sociale Harm:

Beste Harm, in mijn verhaal heb ik meerdere kanten van je kwaliteiten benoemd of indirect aangestipt. Je sociale kant heb je ook, zoals altijd belangstelling voor het individuele koorlid, tijdens repetities maar ook tijdens ziekte en verdriet. Nooit zou je een koorlid beschadigen en je bejegende ons met respect. Bij het overlijden van koorleden was je nagenoeg altijd aanwezig om het koor te begeleiden tijdens uitvaartdiensten. Ook bij jubilea's van koorleden was je paraat en wist telkens weer een lied te maken dat dan werd toegezongen. De bloemen die je ontving na een concert, gingen altijd naar een persoon die jij uitzocht. Dit oogstte veel waardering.

En dan de jaarlijkse appelacties van het koor. Welke dirigent in Nederland zou met appels gaan venten voor de koorkas. Jij wel en dan kwam je met mooie verhalen terug. Het Zorgcentrum Suderigge werd steevast bezocht waar alvorens gevent werd, eerst werd gemusiceerd. Dat werd dan door de bewoners erg gewaardeerd.

Uitspraken:

Karakteristiek waren je volgende uitspraken: “Zingen doe je met je oren” “We zingen geen noten maar maken muziek” “Niet in de muziek kijken maar naar mij” “Een loflied zing je vanuit je hart, en niet met een treurig gezicht” “We moeten nuanceren” “Wat denken jullie? Laat Harm maar met zijn armen zwaaien, wij gaan onze eigen gang. Nee, hier sta ik en *ik* bepaal hoe er gezongen wordt.”

“Een te luid zingend koorlid werd wel eens toegevoegd: “ Je vrouw weet wel dat je goed kan zingen maar hier niet soleren!!!” . “Stilte is ook muziek”. En zo zou ik nog een tijd door kunnen gaan.

Persoonlijke band:

Dan nog iets over onze persoonlijke band: Wat hebben we in de twaalf jaar dat ik voorzitter was, veel contact met elkaar gehad. Er was wederzijds respect. Jij was verantwoordelijk voor het muzikale, en ik voor het bestuurlijke en organisatorische deel. Eén blik in elkaars richting was al voldoende om elkaar te begrijpen. De samenwerking was meer dan voortreffelijk. Vaak na de concerten (ik lag dan soms al in mijn bed) belde jij me en gingen we het concert nog even evalueren. Dit deed je overigens ook standaard in de bus op de terugweg na een concert. Ook dit ging dan vaak gepaard met een kritische noot en heel veel humor.

Authentiek:

Authentiek was en ben je zeker. Wat anderen van je vinden, dat boeit je niet. Je bent wie je bent, vriendelijk en ongedwongen, nooit je afkomst verloochend. Ik zou nog veel meer kunnen verhalen over de belevenissen met jou maar ik moet afsluiten.

Voor velen was je een vriend. Meneer de dirigent heb ik nooit gehoord. Jij was "Us Harm".

Afsluiting:

Ik sluit af met een gedeelte van een lied dat je zeer dierbaar is en dat we strak ook nog in het Frysk gaan zingen:

Geloven in vriendschap

In vriendschap mag je treuren,
je vrienden blijven trouw,
zij zullen je dag weer kleuren,
van grijs naar hemels blauw.

Leauwe yn Freonskip.

“Yn freonskip kinsto treurje, dyn freonen bliuwe trou, Se sill’dyn dei wer kleurje, fan griis nei himelsblau”.

Beste Harm, uit de grond van ons aller hart, heel veel dank voor datgene wat je voor het Lemster Mannenkoor in de afgelopen 40 jaar hebt betekend.

Het ga je samen met Nadia goed!

Namens het koor mag ik je straks de hand drukken.

Zoals onze “Rijdende Rechter” zou zeggen: “ Dit is mijn toespraak en daar moeten jullie het mee doen”.

Adios!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

